

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს

კერძო საჩივრის ავტორი: ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივას”
აღმასრულებელი დირექტორი ნინო გუჯარაიძე,
წარმომადგენელი ირმა მახათაძე
მის.: თბილისი. საბურთალოს ქ.№7/19
ტელ: 899717407, 377516.

კერძო საჩივარი

გასაჩივრებული განჩინება: თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 17 მარტის განჩინება (საქმე №3/3969-10).

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 17 მარტის განჩინებით ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივა”-ს სარჩელზე დაევალოს საქართველოს მთავრობას – საქართველოს მთავრობის 2010 წლის №415, №418, №420, №421, №425, №431, №433 განკარგულებების, მათი გამოცემის აუცილებლობის დამადასტურებელი განმარტებითი ბარათების, 2010 წლის №416, 417, №432 განკარგულებების მხოლოდ განმარტებითი ბარათების გადაცემა, შეწყდა საქმის წარმოება.

საქალაქო სასამართლოს მიერ აღნიშნული განჩინება გამოტანილია საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393.2 მუხლის ა), “ზ”, “გ” და 394-ე მუხლის “ე” პრიმა, 285-ე მუხლის “ე” ქვეპუნქტების დარღვევით. კერძოდ: სასამართლომ არ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა, გამოიყენა კანონი, რომელიც არ უნდა გამოეყენებინა, არასწორად განმარტა კანონი, განჩინების დასაბუთება იმდენად არასრულია, რომ მისი სამართლებრივი საფუძველიანობის შემოწმება შეუძლებელია.

წარმოდგენილი სასარჩელო განცხადებისა და საქმის მასალების შესწავლის შემდეგ სასამართლომ მიიჩნია, რომ სარჩელზე უნდა შეწყდეს წარმოება შემდეგ გარემოებათა გამო:

1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 2.5 მუხლით განსაზღვრულია ადმინისტრაციული საქმეების უწყებრივი ქვემდებარეობა, ხოლო ამავე მუხლის მე-5 ნაწილის თანახმად სასამართლო არ მიიღებს სარჩელს ადმინისტრაციული ორგანოს მიმართ, თუ მოსარჩელემ არ გამოიყენა საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით დადგენილი წესით ადმინისტრაციული საჩივრის ერთჯერადად წარდგენის შესაძლებლობა. ძაკ-ის 178.3 და 177.3 მუხლების შინაარსიდან გამომდინარე სასამართლომ არ გაიზიარა მოსარჩელის მოსაზრება, რომ სზაკ-ის 178-ე მუხლის საფუძველზე საჩივრის წარდგენა შესაძლებელია ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტის გამოცემასთან დაკავშირებით.

2. სასამართლომ გასაჩივრებული განჩინებით გულმოდგინედ მიუთითა “საქართველოს მთავრობის სტრუქტურის, უფლებამოსილებისა და საქმიანობის წესის შესახებ” საქართველოს კანონის 12.6 და 13.1 მუხლების შინაარსზე, “საქართველოს მთავრობის კანცელარიის შექმნის შესახებ” საქართველოს მთავრობის 2004 წლის 3 მარტის №2 დადგენილების მე-4 მუხლის შინაარსზე, “საქართველოს მთავრობის რეგლამენტის დამტკიცების შესახებ” საქართველოს მთავრობის 2004 წლის 10 ივლისის №57 დადგენილების 29-ე, 64-ე მუხლების შინაარსზე და იმის გათვალისწინებით, რომ ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივე”-ს განცხადებაზე პასუხი გაცემული იქნა საქართველოს მთავრობის კანცელარიის საჯარო ინფორმაციაზე პასუხისმგებელი პირის მიერ მიიჩნია, რომ მოსარჩელეს ამ შემთხვევაში საქართველოს მთავრობის კანცელარიის საჯარო ინფორმაციაზე პასუხისმგებელი პირის პასუხზე ადმინისტრაციული საჩივარი უნდა წარედგინა საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უფროსთან.
3. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე კი სასამართლომ გააკეთა შემაჯამებელი დასკვნა, რომ სარჩელზე საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 272-ე მუხლის “ა” პუნქტის თანახმად უნდა შეწყდეს საქმის წარმოება, ვინაიდან საკითხის განხილვა სხვა უწყების – საქართველოს მთავრობის კანცელარიის კომპეტენციაში შედის.

საფუძველს მოკლებულია და არ უნდა იქნეს გაზიარებული სასამართლოს მოსაზრება მასზედ, რომ საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის მეორე მუხლით განსაზღვრულია ადმინისტრაციული კატეგორიის საქმეების უწყებრივი ქვემდებარეობა. სასკ-ის მეორე მუხლის სათაურიდანვე ირკვევა, რომ მოცემული ნორმით განსაზღვრულია სასამართლოს განსჯადი ადმინისტრაციული საქმეები და არა ადმინისტრაციული კატეგორიის საქმეების უწყებრივი ქვემდებარეობა. უწყებრივი ქვემდებარეობა და განსჯადობა პროცესის განსხვავებული ინსტიტუტებია და თითოეული დამოუკიდებლად მიეკუთვნება საპროცესო წინამძღვრებს, რაც სარჩელის დასაშვებობის ერთ-ერთი აუცილებელი წინაპირობაა.

უწყებრივი ქვემდებარეობა - კანონით განსაზღვრული იმ უფლებამოსილებათა ერთობლიობაა, რომელთა ფარგლებში სასამართლოს შეუძლია მიიღოს და განიხილოს საქმეები. სასამართლოს უწყებრივი ქვემდებარეობის შემოწმებას სასამართლოები ახდენენ თავიანთი ინიციატივით. სასამართლოს უწყებრივი ქვემდებარეობა უზრუნველყოფს საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლის პირველ ნაწილში მოცემული დანაწესის რეალიზაციას, რომლის თანახმად ყოველ ადამიანს აქვს უფლება თავის უფლებათა დასაცავად მიმართოს სასამართლოს. სასამართლოებთან მიმართებაში უწყებრივ ქვემდებარეობაში იგულისხმება ის სამოქალაქო და ადმინისტრაციული საქმეები, რომელთა განხილვისა და არსებითად გადაწყვეტის უფლებამოსილება აქვთ სასამართლოებს.

განსჯადობა – არის პროცესის ინსტიტუტი, რომელიც აწესრიგებს სასამართლოებისადმი უწყებრივად ქვემდებარე საქმეების კონკრეტული სასამართლოს გამგებლობისადმი მიკუთვნების საკითხს ანუ განსჯადობის შესახებ ნორმები განსაზღვრავენ ერთიანი

სასამართლო სისტემის შიგნით ამ სისტემის კონკრეტული სასამართლოების კომპეტენციას სამოქალაქო და ადმინისტრაციულ საქმეთა განხილვისა გადაწყვეტის საკითხში. (განსჯადობა – კომპეტენციების გამოიჯენა სასამართლოებს შორის)

ამდენად, ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე ცალსახაა უწყებრივ ექვემდებარებასა და განსჯადობას შორის არსებული განსხვავებები, რაც საქალაქო სასამართლომ არ ან/და ვერ გაითვალისწინა. განსჯადობის შესახებ სასკ-ის 2.5 მუხლის თანახმად იმის გათვალისწინებით, რომ მოსარჩელემ არ გამოიყენა სზაკ-ის 177.3, 178.3 მუხლით მინიჭებული ადმინისტრაციული საჩივრის წარდგენის შესაძლებლობა არასწორად მიიჩნია, რომ საკითხის განხილვა სხვა უწყების საქართველოს მთავრობის კანცელარიის კომპეტენციაში შედის, შესაბამისად საქმეზე გამოიტანილია უკანონო და არასწორი განჩინება, რომელიც ექვემდებარება გაუქმებას. სასკ-ის 2.5 მუხლით განსაზღვრულია სასამართლოს უწყებრივად დაექვემდებარებული სარჩელის დასაშვებობის წინაპირობად ადმინისტრაციული საჩივრის ერთჯერადად წარდგენის შესაძლებლობის გამოყენების აუცილებლობა, რაც იმავდროულად ნამდვილად არ წარმოადგენს ამ საფუძვლით სსსკ-ის 272-ე მუხლის “ა” პუნქტით გატვალისწინებულ საქმის წარმოების შეწყვეტის საფუძველს.

სწორია და ვეთანხმებით საქალაქო სასამართლოს მსჯელობას “საქართველოს მთავრობის სტრუქტურის, უფლებამოსილებისა და საქმიანობის წესის შესახებ” საქართველოს კანონის 12.6 და 13.1 მუხლების შინაარსზე, “საქართველოს მთავრობის კანცელარიის შექმნის შესახებ” საქართველოს მთავრობის 2004 წლის 3 მარტის №2 დადგენილების მე-4 მუხლის შინაარსზე, “საქართველოს მთავრობის რეგლამენტის დამტკიცების შესახებ” საქართველოს მთავრობის 2004 წლის 10 ივლისის §57 დადგენილების 29-ე, 64-ე მუხლების შინაარსზე მითითებასთან დაკავშირებით, მაგრამ არ ვიზიარებთ და არ ვეთანხმებით ამ ნორმების შინაარსიდან გამომდინარე დასკვნას, რომ იმის გათვალისწინებით, რომ ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივე”-ს განცხადებაზე პასუხი გაცემული იქნა საქართველოს მთავრობის კანცელარიის საჯარო ინფორმაციაზე პასუხისმგებელი პირის მიერ მიიჩნია, რომ მოსარჩელეს ამ შემთხვევაში საქართველოს მთავრობის კანცელარიის საჯარო ინფორმაციაზე პასუხისმგებელი პირის პასუხზე ადმინისტრაციული საჩივარი უნდა წარედგინა საქართველოს მთავრობის კანცელარიის უფროსთან, ვინაიდან საქართველოს მთავრობის კანცელარია არის საქართველოს მთავრობის სტრუქტურული ერთეული და აქედან გამომდინარე იგი არ შეიძლება მიჩნეული იქნეს სხვა უწყებად საქართველოს მთავრობასთან მიმართებაში.

მიგვაჩნია, რომ ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივე”-ს სარჩელი ექვემდებარება სასამართლოს უწყებრივად და წარმოდგენილია საქართველოს სასკ-ის 24-ე მუხლით განსაზღვრული სარჩელის დასაშვებობის წინაპირობების გათვალისწინებით.

წარმოგიდგენთ სარჩელის დასაშვებობის წინაპირობებს (რომელიც ჩვენს მიერ წარმოდგენილია სარჩელში და სასამართლო სხდომაზეც):

1. სახეზეა ადმინისტრაციული ორგანოს უარი – საქართველოს მთავრობის მიერ სზაკ-ის 36-ე მუხლით განსაზღვრული თანამდებობის პირის უარი, რომელიც წარმოადგენს საჯარო დაწესებულებას, საქართველოს მთავრობას.
2. ადმინისტრაციული ორგანოს უარით პირდაპირი და უშუალო ზიანი მიადგა ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივა”-ს კანონიერ უფლებებსა და ინტერესებს. კერძოდ მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის გაუცემლობით სახეზეა მოსარცელისატვის კანონით მინიჭებული უფლებების რეალიზაციის ხელყოფა.
3. დაცულია ადმინისტრაციული ორგანოს უარის მიღებიდან გასაჩივრების ერთთვიანი ვადა.
4. საქართველოს პრემიერ მინისტრს ზემდგომი თანამდებობის პირი არ არსებობს, რის გამოც მოცემულ შემთხვევაში სასკ-ის 2.5 მუხლის დანაწესის გამოყენება დაუშვებელია. გარდა ამისა, წინამდებარე სარჩელი წარმოადგენს სასკ-ის 24-ე მუხლით განსაზღვრულ სარჩელს, რომლის მიმართაც სასკ-ის 2.5 მუხლის დანაწესის გავრცელება ეწინააღმდეგება ადმინისტრაციული საპროცესო ნორმების მოთხოვნებს.
5. თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 17 მარტის განჩინება სარჩელის წარმოების შეწყვეტის შესახებ ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივა”-ს წარმომადგენელს ირმა მახათაძეს ჩაჰზარდა 2011 წლის 07 აპრილს, კერძო საჩივარი წარმოდგენილია 2011 წლის 19 აპრილს მამასადაძე კანონით დადგენილი 12 დღიანი საპროცესო ვადის დაცვით.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე და საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 1.2, 26 სეკუნდა მუხლების, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 285-ე, 393-ე, 394-ე, 414-ე, 419 მუხლების გათვალისწინებით გთხოვთ:

1. მიიღოთ წარმოებაში კერძო საჩივარი, განიხილოთ და დააკმაყოფილოთ.
2. გააუქმოთ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2011 წლის 17 მარტის განჩინება სარჩელის წარმოების შეწყვეტის შესახებ.

დანართი: სულ “01” ფურცელი.

1. სახელმწიფო ბაჟის (50) ლარის გადახდის ქვითარი.

კერძო საჩივრის ავტორი:

ასოციაცია “მწვანე ალტერნატივა”-ს წარმომადგენელი
ირმა მახათაძე

19.04.2011წ.